

چکیده :

هدف اصلی پژوهش حاضر مقایسه سبک های مقابله ای، سازگاری اجتماعی و تاب آوری روانی در بین مردان معتاد و غیر معتاد شهر رشت می باشد. روش پژوهش حاضر مقطعی پس از رویدادی است و جامعه آماری این پژوهش دو گروه می باشد، که گروه اول کلیه مردان معتاد شهر رشت که در سال 1395 به مطب های خصوصی درمان اعتیاد و مراکز وابسته به بهزیستی مراجعه کرده اند، و گروه دوم شامل کلیه مردان عادی شهر رشت است.

تعداد 150 نفر به عنوان نمونه انتخاب شدند (75 معتاد، 75 غیرمعتاد).

در این پژوهش برای گرد آوری داده ها از پرسش نامه مقابله اندلر و پارکر، مقیاس تاب آوری کانر-داویدسون و پرسش نامه سازگاری اجتماعی پایکل و ویزمن استفاده شده است. برای آزمون فرضیه های پژوهش از آمار استنباطی از جمله تحلیل واریانس چند متغیری استفاده شد. در ضمن کلیه عملیات آماری با استفاده از نرم افزار spss20 تجزیه و تحلیل شد. و یافته های پژوهش نشان داد که سبک مقابله ای مساله مدار کمتر توسط مردان معتاد استفاده می شود و سازگاری اجتماعی مردان معتاد کمتر از مردان عادی است و میزان تاب آوری مردانی که مواد مصرف نمی کنند بیشتر از مردانی است که به مصرف مواد روی آورده اند.

کلید واژه: سبک های مقابله ای، سازگاری اجتماعی، تاب آوری روانی